

РЕШЕНИЕ

№ 6633

гр. София, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Проданова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7039** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от В. Д. В., чрез адв. Т. Н. Г., против Решение № 2374/28.06.2022 г., постановено по НАХД № 2545/2022 г. по описа на СРС, НО, 107 състав, с което е потвърдено издаденото от заместник-кмет на Столична [община] постановление № СО-Т-В-21-01-154/17.06.2021 г., с което на касатора на основание чл. 36, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО / Наредбата/ за нарушение на чл. 23 от същата.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност и неправилност на въззивното решение. Твърди се, че тезата на наказващия орган за извършване на търговска дейност не била доказана по категоричен начин, не било установено авторството на деянието, доколкото между наказаното лице и „Спасия инвест“ ЕООД имало валидно сключен трудов договор. Изтъкват се нарушения на правото на ЕС от въззивния съд, във връзка с понятието „търговец“ по смисъла на Директива 2011/83/ЕС на ЕП и на Съвета, относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13 ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на ЕП и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7ЕО на ЕП и на Съвета. Възражава се срещу размера на присъденото юрисконсултско възнаграждение. В обобщение, иска се отмяна на въззивното решение и на потвърденото с него

наказателно постановление. Претендира се присъждане на разноски за двете инстанции.

В съдебно заседание жалбоподателката не се представлява. В депозирана молба дава становище по същество, като моли за отмяна на въззивното решение.

Ответникът – зам. – кмет на Столична община, в съдебно заседание не е представляван и не е заявил становище по касационната жалба.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София - град, XVII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна съставът на районния съд е приел, че на 03.03.2021 г. около 09.35 часа е била извършена проверка в [населено място], район „Т.“, Ю. парк, част първа, площад до пилоните на НДК, при която било установен на място, че касаторът В. Д. В. извършва търговия на открито, като предлага за продажба варена и печена царевица, кестени, чипс, бутилирана вода от съоръжение за извършване на търговия на открито, заемащо площ около 3 кв.м., върху публична общинска собственост – паркова алея. При проверката не било представено разрешително за извършване на търговия върху терен общинска собственост, издадено от кмета на СО, район „Т.“. За нарушението, квалифицирано като такова по чл. 23 от Наредбата, бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено и процесното наказателно постановление.

За да потвърди процесното наказателно постановление решаващият състав на първостепенния съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това лица, съдържат всички необходими реквизити, като при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице, а материалния закон е приложен правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо, а по същество е правилно.

Съгласно чл. 23 от Наредбата (в редакцията преди промяната на нормата с Решение № 476 по Протокол № 59 от 7.07.2022 г.), търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. За да бъде налице нарушение на цитираната разпоредба, следва да бъде установено по безспорен начин, че от провереното лице е осъществена търговия на открито, без разрешение. В чл. 19 от Наредбата се съдържа легална дефиниция за „търговия на открито“ и според нея това е търговия на дребно върху терени, общинска собственост - паркове, тротоари, площи, улични платна и други.

В производството пред районния съд свидетелските показания установяват, че В. В. е получавала пари в замяна на стоката, която продавала, т.е. осъществявала е търговия като дейност, свързана с покупка и продажба на стоки, съобразно дефиницията на думата "търговия" в Речника на българския език. С това общоприето съдържание на думата търговия е описана извършената от В. В. дейност в АУАН и в издаденото въз

основа на него наказателно постановление.

Неоснователни са възраженията, че касаторката е работила по трудово правоотношение със „С. ИНВЕСТ“. Видно от приложената справка от НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ от 20.07.2020 г. и от 19.04.2021 г. От втората справка е видно, че се касае за уведомление за прекратяване, а по отношение на първото такова – не е представен трудов договор и длъжностна характеристика, за да се установи характера и естеството на работата.

Касационния състав приема за безспорно установено, че В. не е работила от името и за сметка на търговец юридическо лице, т.е. не е извършвала на 03.03.2021 г. търговската дейност на посоченото в НП място, без разрешение, от името и за сметка на друго лице. Възраженията в тази насока не се споделят от касационната инстанция и като неоснователни, следва да бъдат отхвърлени.

Липсата на контролна покупка не води до извод за недоказаност на извършването на търговска дейност. Както вече бе посочено - от събраните гласни доказателства се установява, че лицето е извършвало продажба на царевица, за което е получавала от клиентите пари и това е наблюдавано непосредствено от контролните органи, преди съставянето на акта за установяване на административно нарушение.

Възраженията за нарушение на ПЕС също не могат да бъдат споделени. Същите са неотнормирани при недоказаност на факта, че търговската дейност се извършва от името и за сметка на друго лице. По никакъв начин не е доказано, че касаторката е извършвала търговска дейност от името и за сметка на някое юридическо лице, поради което и доводите за нарушение на ПЕС се явява неоснователно.

Предвид изложеното и събраните доказателства, установяващи, че В. В. е извършвала търговия на открито, нарушавайки произтичащите от разпоредбата на чл.23 от НРУИТДТСО задължения, както и обстоятелството, че наказателното постановление и акта за установяване на административно нарушение съдържат всички необходими реквизити – обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и неговото авторство, които са напълно изяснени, съдът в настоящия състав, намира че решението на първоинстанционния съд се явява правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2374/28.06.2022 г., постановено по НАХД № 2545/2022 г. по описа на СРС, НО, 107 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

